

SENTÈNCIA 2000-33 DE 18 DE SETEMBRE DE 2000

CASS. Pensió d'invalidesa del grup I. El recurs administratiu previ comporta implícitament una demanda subsidiària de pensió del grup I.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Sra. T.M.S. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 3 de maig de 1999, confirmant en alçada la decisió del 12 d'abril anterior sol·licitant l'anul·lació de la resolució recorreguda i la declaració del seu dret a rebre una pensió d'invalidesa per malaltia del grup II, i subsidiàriament del grup I a partir del 19 d'abril de 1999.

2.- En la sentència del 21 de febrer de 2000, el Tribunal de Batlles ha estimat parcialment la demanda formulada per la Sra. T.M.S. i ha declarat que la Sra. T.M.S. té dret a ésser beneficiària d'una pensió d'invalidesa per malaltia del grup I.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 11 d'abril de 2000, la CASS estima principalment:

- que la demanda d'una pensió del Grup I és inadmissible ja que l'ha demanat per primera vegada a la seva demanda jurisdiccional, ja que en el recurs previ sol·licitava únicament un grup II.

- que sobre el fons, l'opinió dels perits mèdics, sobre el qual es fonamenta la sentència de primera instància comporta un error en la mesura on es considera el quadre depressiu que diu patir l'assegurada; però, remarca la CASS, aquests perits "no són psiquiatres i per tant no estan capacitats per a valorar si l'assegurada pateix o no depressió". Per consegüent, "no ha quedat demostrat que, actualment, la Sra. T.M.S. vegi disminuïda la seva capacitat de guany en un 66%, tal com exigeix la reglamentació de la CASS". La CASS estima que el grau d'incapacitat de la interessada és del 49%.

La CASS ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 22 de maig del 2000.

4.- En la contesta de data 26 d'abril de 2000, la Sra. T.M.S. manifesta principalment:

- sobre l'admissibilitat, "pel que fa a la pretensió sol·licitada per la meua part d'atorgar-me una pensió d'invalidesa del grup II, o subsidiàriament del grup I, cal entendre que la sol·licitud d'una pensió d'invalidesa malaltia del grup II comporta implícitament la pretensió subsidiària";

- sobre el fons, la Sra. T.M.S. manifesta que es troba en la incapacitat de treballar i, de fet, ella no ha treballat des del mes de desembre de 1997.

Confirma els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 15 de maig del 2000.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Sobre l'admissibilitat:

És cert que en el seu recurs administratiu previ de data 22 d'abril de 1999 (veure foli 14) la interessada sol·licitava una pensió d'invalidesa del grup II, sense mencionar una demanda subsidiària d'una pensió del grup I

No obstant, cal considerar com ho ha fet encertadament la Sentència recorreguda, que la demanda referent a una pensió del grup II comporta implícitament una demanda subsidiària de pensió del grup I. En efecte, exigències molt formalistes en la redacció de les demandes podrien anar contra el dret a la jurisdicció reconegut per l'article 10-1 de la Constitució.

Tercer.- Sobre el fons:

Els perits nomenats per la Batllia conclouen que la interessada "es troba incapacitada per a desenvolupar qualsevol activitat laboral".

La CASS no aporta cap element precís, en el seu recurs d'apel·lació, per a desvirtuar aquesta apreciació dels perits.

El dictamen dels perits no vincula evidentment al jutge el qual ha de pronunciar-se en funció dels elements que figuren en l'expedient, però constitueix un element d'apreciació important si no s'ha contestat eficaçment per la part adversa.

En aquest cas, resulta de l'expedient que la Sra. T.M.S. va no pot exercir un treball regular (de fet, no ha rebut un salari des del desembre de 1997)

En conseqüència, te dret a percebre una pensió d'invalidesa del Grup I.

Quart.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIO

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la CASS.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la Sra. T.M.S. té dret a ésser beneficiària d'una invalidesa per malaltia del Grup I, amb efectes a partir del 19 d'abril de 1999 i la CASS abonarà els interessos legals corresponents, comptabilitzats quant a la pensió del mes d'abril de 1999 a partir d'aquesta data i quant a les pensions dels mesos subsegüents a partir del dia primer de cada mes, i fins a l'efectiva regularització dels retards.

Tercer.- No s'estableix especial condemna en costes processals.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.